

ΘΡΑΚΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
“ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ,”

*Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Ἑταιρείας
πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν*

ΤΟΜΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ : ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 20
1936

Θεσσαλονίκη
22. 1936
σ. 410

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ
ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Τοῦ παρὰ τοῦ κ. Πολ. Παπαχριστοδοῦλου διενθυνομένου Ἀρχείου ἔξεδόθη καὶ τὸ δεύτερον τεῦχος τοῦ Α' τόμου.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ τεύχους δημοσιεύονται εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος τῆς ἐν τῷ παρόντι τόμῳ δημοσιευομένης συμβολῆς εἰς τὴν Θρακικὴν βιβλιογραφίαν (σ. 380).

Σχετικῶς μὲ τὴν ἔκδοσιν ταύτην ὁ κ. Εὐστρατ. Ζήσης μᾶς ἀποστέλλει τὰς κατωτέρω σημειώσεις τὰς ὁποίας καὶ παραθέτομεν:

«Εἰς τὴν σελίδα 253, εἰς τὴν σημείωσιν 152, ἀναφέρεται ἡ λέξις καφελετέ, τὴν ὁποίαν ὁ σεβαστός μας καθηγητὴς κ. Μυρτ. Ἀποστολίδης, ἐν ὑποσημειώσει, εἰς τὴν σελ. 267, λέγει ὅτι εἶναι παραφθορὰ τῆς γαλλικῆς φράσεως «café au lait». Ἡμεῖς εἰς τὴν Θράκην ἐγνωρίζομεν τὴν λέξιν αὐτὴν ὅχι ὥς καφελετέ ἀλλὰ ὥς καφαλετή, νομίζομεν δὲ ὅτι εἶναι σύνθετος τουρκικὴ ἐκ τοῦ καφε καὶ τῆς προθέσεως ἀλετή, ἡ ὁποία εἰς τὴν τουρκικὴν σημαίνει ὑπό, κατὰ πιν, μετὰ. Συνέβαινε ὁμως τὸ καφαλετή, δηλ. τὸ πρῶγμα, νὰ μὴ γίνεται κατόπιν τοῦ καφέ, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν καφέν. Ἴσως ὅπως οἱ Τούρκοι νὰ ἐπρογευματίζον ἀμέσως μετὰ τὸν καφέν, ὁπότε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναζητήσωμεν ἄλλας ἐξηγήσεις. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὴν παρὰ τοῖς τούρκοις προθέσιν ἀλετή ὡς ἀντίστοιχον τῆς ἰδικῆς μας προθέσεως μετὰ ἡ ὁποία συντασσομένη μετὰ αἰτιατικῆς σημαίνει κατὰ πιν καὶ μετὰ γενικῆς σημαίνει ὁμοῦ.

Ἐπίσης εἰς τὴν σελίδα 39, ὅπου ὁ φιλόπονος γυμνασιόποιος Χαράλ. Παρασκευόπουλος προλογίζει τὴν λαογραφικὴν του μελέτην, εἰς τὴν 3ην παράγραφον λέγει ὅτι οἱ κάτοικοι Ἐξαμιλλίου (Καλλιπόλεως) «λόγῳ τοῦ Μικρασιατικῆ καὶ πολέμου» μετετέθησαν» (δηλ. μετετοπίσθησαν) εἰς» κτλ. Ἴσως ὁ κ. Παρασκευόπουλος ἐκ παραδρομῆς νὰ περιέπεσεν εἰς τὸ λάθος αὐτό. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐξαμιλλίου ὡς καὶ τῆς Καλλιπόλεως καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν μετετοπίσθησαν κατὰ τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον, ἀλλὰ κατὰ τὸν Πανευρωπαϊκόν. Ἀλλ' ὥστε εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην παράγραφον ὁ κ. Παρασκευόπουλος λέγει ὅτι τὸ 1917 (λανθασμένως βέβαια διότι ἐπέστρεψαν μετὰ τὴν ἀναχωρὴν ἡ ὁποία ἐγένετο τὸ 1918) ἐπέστρεψαν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐξαμιλλίου εἰς τὸ χωρίον των, ἐνῶ ὁ Μικρασιατικὸς πόλεμος ἤρχισε κατὰ τὸ 1919.

Ἐπίσης εἰς τὴν σελίδα 60 ἐν ὑποσημειώσει ὁ κ. Παπαχριστοδοῦλος ἐρμηνεύει τὴν τουρκικὴν λέξιν μπαρὶς ὡς συμφωνίαν. Ἐνῶ εἶναι γνωστότατον ὅτι ἡ λέξις αὕτη σημαίνει εἰρήνην καὶ ὅχι συμφωνίαν».

Filow B. 1909, 10, 15, 17, 18, 25, 29,

ΜΑ, Ζ 1913, ΜΖ.

Ficher Ζ 1910.

Foville 1911.

Foucart F. Ζ 1831, 98.

Foucart P. 1909.

Φραγκίδου J. Θ. 1888.

Friedrich C. Ζ 1905.

Friedländer J. Ζ 1874.

Fridze von H. Ζ 1909.

Φωτιάδου Εὐαγγέλου Π. Ζ 1934.

Φωτίου Είληνουπόλεως 1919.

Χ

Χαρίτωνος ἐπισκόπου Δραγοβιτίας ΜΑ.

Χασιώτου Γ. 1874.

Χασιώτου Έμμ. 1899.

Χατζηβασιλείου Ζήση Ζ 1935.

Χατζηδάκη Γ. 1928.

Χατζηδανιήλ Δημητρίου 1905.

Χατζηγκάλου Μαρίας Ζ 1910.

Χατζηπαναγιώτη Α. 1928.

Χατζοπούλου Κ. 1897, Ζ 1932.

Χατζοπούλου Νικολ. Α. 1885.

Χατζησταύρου Χρυσοστόμου 1912.

Χόνδρη Δ. 1915.

Χουρμουζιάδου Άν. 1873.

Χουρμουζιάδου Κ. 1919.

Χρηστίδου Γ. Ζ 1931.

Χριστοδούλου Μελισσηνοῦ 1880, 91, 97.

Χρυσοστόμου Σμύρνης Ζ 1913.

Χώτζη Σ. Ζ 1932.

Ψ

Ψάλτη Σταματίου 1905, 19.

Uhlig Ζ 1881.

Unger Fc. 1915.

V

Vignesnel A. 1855, 64.

Vogüé Vicompte C. A. de Ζ 1880.

Vulpe R. ΜΑ

W

Walsh R. 1828.

Waser 1872.

Weinreich O. Ζ 1913.

Weiss J. ΜΑ

Weiss O. Ζ. 1927

Weinhöfer M. Ζ 1930

West A. A. Ζ 1929,

Wieseler F. 1875, 79, Ζ 1880.

Wilke G. 1910.

Wischer F. 1874.

Woemel J. T. 1818 π

Wolters P. 1892